

Svar:

Overgangsbestemmelserne i § 12 er medtaget i lovforslaget, fordi det af hensyn til de energipolitiske mål ikke på alle områder er muligt at afvente udarbejdelsen og godkendelsen af de regionale og kommunale varmforsyningsplaner.

Som det fremgår af bemærkningerne til overgangsbestemmelserne, tager § 12 især sigte på at tillægge en hurtig udbygning af kraftvarme- og naturgasforsyning.

Som det endvidere fremgår af bemærkningerne til § 12, kan handelsministeren nærmere angive forudsætninger, som skal lægges til grund ved udarbejdelsen af delplanerne, herunder bl. a., at kommunalbestyrelserne i medfør af § 20 skal forbyde etableringen af nærmere angivne opvarmningssystemer i ny bebyggelse.

I princippet kan de i § 12 nævnte delplaner omfatte alle kollektive varmforsyningsanlæg, som de er defineret i § 2, stk. 1. Således kan det af hensyn til de energipolitiske mål udover de i spørgsmålet nævnte varmforsyningsanlæg også komme på tale i enkelte tilfælde at udarbejde delplaner i overensstemmelse med § 12 bl. a. med det formål at udnytte overskudsvarme fra affaldsforbrændingsanlæg og industrivirksomheder.

Spørgsmål 121:

Vil handelsministeren overveje en voldgiftsbestemmelse, hvorefter tvistigheder mellem flere fjernvarmeværker henvises til endelig afgørelse ved voldgift, dog således, at handelsministeren, hvor der ikke foreligger voldgiftsaftaler, har den endelige afgørelse (jfr. lov om el-forsyning)?

Svar:

Indledningsvis kan jeg sige, at det ikke er korrekt at elforsyningsloven indeholder bestemmelser om voldgift til afgørelse af tvistigheder mellem flere elforsyningsvirksomheder. Elforsyningslovens § 14 åbner alene mulighed for at uenigheder mellem flere elforsyningsvirksomheder kan indbringes til handelsministerens afgørelse. Bestemmelsen må bl. a. ses på baggrund af, at der ikke er gennemført en planlægning for el-området, der endelig fastlægger forholdet mellem flere elforsyningsvirksomheder.

Efter min opfattelse vil det være i afgørende strid med varmforsyningslovens principper at indføre en tilsvarende ordning i varmforsyningsloven til afgørelse af uenigheder mellem flere fjernvarmeværker.

Baggrunden herfor er, at til forskel fra elforsyningsloven, foreslås der i varmforsyningsloven gennemført en planlægning, der skal være gældende for myndighedernes administration. Forholdet mellem flere kollektive varmforsyningsanlæg herunder fjernvarmeværker vil blive behandlet og løst i de regionale og kommunale varmforsyningsplaner. Denne planlægning skal danne grundlag for gennemførelse af projekter for kollektiv varmforsyning jfr. bl. a. §§ 16 og 17 om udvidelsen af eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg.

Jeg skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at den kommunale varmforsyningsplanlægning skal ske inden for rammerne af den regionale varmforsyningsplan, der er godkendt af handelsministeren og at evt. uenigheder om planlægningen kan indbringes for handelsministeren. Jeg skal endvidere henlede opmærksomheden på, at ifølge lovforslagets §§ 5 og 7, jfr. § 9 er bl. a. fjernvarmeværkerne sikret medindflydelse på planlægningens udførelse.

En ordning hvorefter uenigheder mellem flere fjernvarmeværker skal kunne indbringes direkte til handelsministerens afgørelse vil derfor ikke være nødvendig og vil samtidig kunne skabe usikkerhed omkring varmforsyningsplanernes gennemførelse.

Spørgsmål 122:

Mener ministeren ikke, at det vil være påkrævet med en bestemmelse, der direkte lovfæster kommunernes adgang til at opkræve anlægsbidrag til varmforsyningsanlæg forskudsvis, jfr. § 53 i vandforsyningsloven.

Svar:

Jeg er bekendt med, at der i anden parallel sektorlovgivning bl. a. vandforsyningsloven findes bestemmelser om anlægsbidrag, og jeg kan tilføje, at spørgsmålet om forskudsvis anlægsbidrag til varmforsyningsanlæg tidligere er behandlet i varmeplanudvalget 2. delbetænkning, bl. a. med udgangspunkt i det daværende forslag til ny lov om